

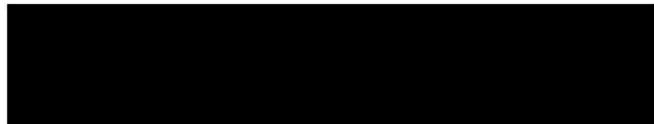
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/80-3/2017
Érkezett:	2017 FEBR 27.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	<i>lu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

**alkotmányjogi panasz indítvány
kiegészítése, hiánypótlása**

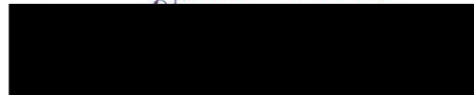
(Hiv.szám.: Mü.149/2014/9.)

indítványozónak

Képv.:

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. fsz. 4.
Telefon/fax: 74/414-415

Dr. Magyar Anikó

egyéni ügyvéd

(7100 Szekszárd, Arany János utca 18.)

a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítéletének, a Kaposvári Törvényszék 3. Mf.21.040/2015/4. sz. másodfokú ítéletének és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014/14/II. ítéletéhez kapcsolódó **IV/80-2/2017. ügyszámon folyamatban lévő eljárásban**

Hivatkozási szám : Mü.149/2014/9.

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Ügyszám : IV/80-2/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED] a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján [REDACTED]

[REDACTED] szám alatti lakos **indítványozó**, a panasz alapját képező peres eljárás felperese **nevében és képviseletében eljárva - jogi képviselő, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd** (7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) útján előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványunk kiegészítéseként a Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. január 25. napján átvett felhívására – határidőben - az alábbi

hiánypótlást

kiegészítést

terjesztem elő:

I.

F/1. szám alatt csatoljuk a szakszervezet törvényes képviselője által az ügyvédi meghatalmazás aláírására adott meghatalmazást kiegészítve a meghatalmazott elfogadó nyilatkozatával.

F/2. szám alatt csatoljuk az indítványozó meghatalmazását kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásra, kiegészítve azzal, hogy az eredetileg csatolt meghatalmazása indítványozónak a szakszervezet felé a tárgybani ügyben a peres eljáráson túl az Alkotmánybíróság előtti eljárásra is vonatkozik álláspontunk szerint, mivel az ügy tárgya „szolgálati vezénylet” és a meghatalmazás bíróság előtti eljárásra is vonatkozik.

II.

Panaszindítványunkban szereplő kérelmünket az alábbiak szerint pontosítjuk:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítéletének, továbbá a Kaposvári Törvényszék által 3. Mf.21.040/2015/4. számon meghozott másodfokú ítéletének és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014/14/II. ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

a)

A Kúria Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítéletének [22] bekezdése tartalmazza azon indokolást, mely szerint a kereseti kérelem vezényletről szóló 314/634/2013.sz. parancsot hatályon kívül helyezni kérő részére vonatkozóan a pert megszünteti, mivel felperes nem nyújtott be a szolgálati panaszt elutasító határozat ellen keresetet, azt csak a szakszervezet tette meg. Álláspontunk szerint ezen indokolása a Kúria határozatának az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot sérti, egyrészt a tekintetben, hogy a Kúria hozta meg ítéletében a permegszüntető végzést, mely ellen így önálló jogorvoslatnak helye nincs. Azaz egy jogerős ítéletig eljutott perben szóba sem került az, hogy a per megszüntetésre kerül a vezényletről szóló parancs tekintetében, azaz a nem létező megszüntetés ellen nem élhetett jogorvoslattal indítványozó, míg a megszüntetés mivel a felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletben történt, elvonta a Kúria jogorvoslathoz való jogát, holott a vezénylet , illetve e tekintetben a per visszamenőleges hatályú megszüntetése indítványozó jogos érdekét sértette, azaz azt, hogy jogorvoslati eljárás keretében a Kúria egyedüli döntése (figyelemmel arra, hogy az eljárás során erről előtte más bírói fórum erről nem döntött) már nem vizsgálatható más bíróság által, azaz egy egyszeri döntés végérvényesen döntött indítványozó kérelmének e részében.

„A jogorvoslati jog alapvető sajátossága az érdemi határozatok felett más szerv vagy ugyanazon szervben belül magasabb fórum döntési jogkörének biztosítása. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy az érdekelték tudomást szerezzenek a jogaikat, jogos érdekeiket érintő határozatok tartalmáról” – mondja ki a 20/2005. (V. 26.) AB határozat,

ehhez képest indítványozó esetében más szervhez való fordulás, illetve magasabb fórumhoz fordulás nem lehetséges.

A jogorvoslat másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért. Ez egyik oldalról a kifogásolhatóságot jelenti, azaz a jogorvoslat igénybevételének nem előfeltétele a tényleges, valós sérelem igazolása, elég erre hivatkozni. Ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát, mely jelen esetben is releváns, azaz egyértelmű, hogy a jogorvoslati lehetőség ilyen módon történő elvonása indítványozó jogos érdekét sérti.

A „sérti” kifejezés másik oldalról azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás volta esetén teljesítsék. Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat. Indítványozó esetében mivel orvoslási kérelem előterjesztésére lehetőség nem volt, így értelemszerűen sérelmének orvoslására sincs lehetőség, azaz sérül a jogorvoslathoz való joga.

Ezen momentum álláspontunk szerint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megvalósította egyidejűleg, hiszen a Kúria ezen döntése valamennyi körülmény együttes figyelembevételével, az eljárás egészére tekintettel nem felelt meg a szóban forgó alkotmányos előírásnak.

A szóban forgó 314/634/2013.sz. parancs hatályon kívül helyezésével kapcsolatban hivatkozik a Kúria határozatában arra, hogy az azzal kapcsolatos keresetet nem indítványozó, hanem a képviselőjét ellátó szakszervezet nyújtotta be, s az az eljárás jogerősen a kereset elutasításával lezárult, viszont arról nem tesz említést, hogy azon okból került elutasításra, mivel a bíróságok szerint nem volt perlési képessége a szakszervezetnek, annak ellenére, hogy meglátásunk szerint egyértelmű, hogy szakszervezetünket megillette a keresettel érvényesíteni kívánt egyetértési jog, tehát szervezetünknek joga volt a keresetünkben felhívott anyagi jogi igény érvényesítésére, s perbeli legitimációval is rendelkezett anyagi jogi szempontból jogi személyként, ebből következően keresetösségi jogunk megalapozott volt, hozzáátéve azt, hogy eljárásjogi értelemben perbeli legitimációval is, perindítási képességgel is rendelkezett szakszervezetünk, s **álláspontunk szerint, mivel a vezénylés jogellenessége pontosan indítványozó szakszervezeti tagságával, tisztségviselői minőségével kapcsolatos védettség alapján állt fenn, így jelen esetben a szakszervezet és védett tisztségviselője elválaszthatatlan egységet kell alkotson egy tisztességes eljáráshoz való jog alapján lefolytatott eljárásban, hiszen indítványozó jogos érdekei a szakszervezeti egyetértési jogból, valamint az egyesülési jog alapján való szervezetben való szabad tevékenykedésből eredeztethetők.**

A perben is előadtuk azt részletesen, hogy a Hszt. 34/B. § (1) bekezdésben foglalt azon rendelkezés ellenére - mely szerint a „közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése szükséges a szakszervezetnél választott tisztséget betöltő és a szakszervezet által megjelölt hivatásos állományú tag 15 munkanapot elérő vezényléséhez és a szolgálatteljesítési helyének

megváltoztatásához, továbbá szolgálati viszonyának a fegyveres szerv által felmentéssel történő megszüntetéséhez kivéve, ha a felmentés az 56. § (2) bekezdése alapján kötelező”- , **a munkáltató a vezénnyel kapcsolatban nem kérte indítványozó szakszervezete egyetértését a vezénnyel.** A vezénnyel megtörténte után hiába jelezte a szervezet egyet nem értését a munkáltató felé, ennek ellenére indítványozó vezénnyel s szakszervezeti feladatait nem tudta ellátni. Ezáltal a munkáltató nemcsak [REDACTED] védett szakszervezeti tisztségviselő jogait sértette meg, hanem semmibe vette a törvény által biztosított szakszervezeti jogokat is. Ezen részletezett és bizonyított tényekkel a bíróságok nem foglalkoztak, holott – álláspontunk szerint – ez sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Mivel a korábbi perben kizárták , hogy a szervezet az őt ért sérelem, illetve a tisztségviselőjét ezzel együtt ért sérelem kapcsán érvényesítse jogait, ezek után pedig kizárták, hogy a szervezet tagja érvényesíthesse jogait, mindkét esetben a tisztességes eljárás, a jogorvoslati jog megsértése szenvedett csorbát, azaz nem hogy igazságot, hanem még jogot sem szolgáltatottak sem a jogi személynek és rajta keresztül tagjának, sem indítványozónak, mint szakszervezeti tagnak (azaz szabadon szervezethez csatlakozó, abban szabadon tevékenykedhető személynek) a bíróságok a tisztességes eljáráshoz való jog égisze alatt.

b)

[22] Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányos sértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Indítványozó esetében álláspontunk szerint a hátrányos megkülönböztetés megtörtént a vezénnyel kapcsolatban, melyre konkrét tények is felmerültek a per során / F/3. szám alatt csatoljuk a releváns tanúvallomások tartalmazó jegyzőkönyveket és előkészítő iratunkat /, hiszen konkrétan szakszervezeti tisztségviselő mivoltából következett vezénnyel.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fenti kiegészítést is figyelembe véve alkotmányjogi panaszunkat bírálja el, s az abban foglaltaknak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2017. február 23.

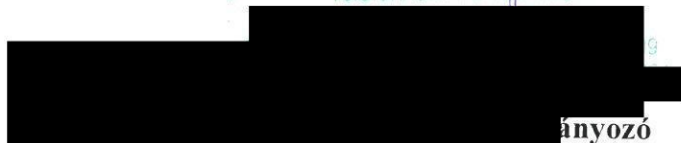
Dr. Magyar Anikó

ügyvéd

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd

7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. fsz. 4.

Telefon/fax: 74/414-415

ányozó

képviselésében eljárva